Cum şi-a început cariera

GRIGORE JELESNEAC

Un băiat timid şi un footballist mediocru. Născut în bubuitul tunurilor, la Reni. Pe balta Brateşului. Grigore devine Bobby. O ţigare Dorobanţ, câteva ochiade pe str. Domnească şi o bătae... binevenită. Mai tare decât Gură Mare. O vizită... macabră în Prater. Valurile Dunării albastre, ochii Margaretei şi... un cartof copt de pe Mariahielfenstrasse. Getta din Constanţa şi o nouă bătae. Vânător de delfini.

Zilnic primesc la redacţie scrisori dela cititorii paginei 11-a din „Universul Sport"!

Majoritatea lor — şi acest lucru mă bucură — nu fac aluzie la conţinutul acestei pagini când ea nu are materie.... technică ci din contră, când în cele 5 coloane se zugrăveşte vre-o viaţă zbuciumată şi plină de poezie a vreunui boxeur.

Dar unde corespondenţii mei au

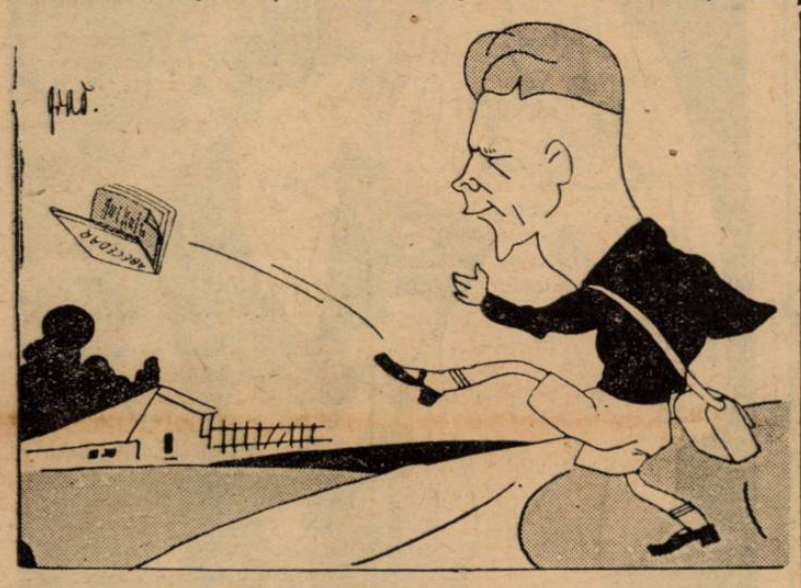

dreptate e acolo când mă dojenesc: oare dece să scriu numai despre boxeurii bucureşteni. De ce nu dau o raită şi prin... provincie sau cel puţin să iau informaţiile necesare prin telefon...

Da! au dreptate! Trebuie să aleg şi boxeuri din provincie pentru reportagiile mele... dar de unde s'o încep! Mai ales pe aceste călduri tropicale, să pleci cu trenul, cu bilet de cl. III-a, e cam... dezagreabil!

Boxeuri buni pentru reportaj aşi avea la Iaşi, la Timişoara şi la Galaţi...

Ideea mi-a fost dată de un coleg de redacţie:

— „Vezi nea Iancule, din ce oraş ai primit corespondenţă mai multă"!

O numărătoare repede şi Galaţii s'au clasat în fruntea solicitanţilor!

SPRE GALAŢI...

Am pornit iarăşi la drum... La ora 2 şi 22 d. a. pe o căldură de foc, gata să mi se coacă creerii sub basc m'am suit în gara de Nord în rapidul „Unirea"

O... clasa III-a încinsă şi ea de sederea prea mult sub soarele iniilor de garaj mă face să cred că sunt balot de rufe impregnate cu microbul scarlatinei şi băgat într'o etuvă pentru desinfectare.

Nici limonadele absorbite cu toată viteza, nu-mi potoleşte văpaia din trup!

Uf! cine dracu m'a pus să plec!....

In compartiment... toată lumea par'că e pregătită de culcare: toţi bundă.

se fac lejeri fără haină, gulere, cravate, etc.

Şi aerul exală un miros în care nu ştii ce să deosibeşti?

Parfumul ieftin de roze; săpunul de glicerină sau nuanţele diferite de transpiraţie, cari a-

Până la Buzău, locul unde trebuia să schimb trenul pentru Galaţi, am trebuit să ascult discuţii... financiare demne de articole senzaţionale în „Financial Times", trenul care mă transporta spre Buzău fiind apanagiul exclusiv al... comis-voiajorilor. La Buzău, am schimbat... vehiculul!.. M'am suit într'altul... tot al C. F. R-ului, dar mai lent!!

Incet dar... sigur!

După ce am mâncat un pepene, boşar, la Făurei şi după ce am tratat cu vre'o 2—3 „plugare" pe artileristul din stânga mea care găsise loc de dormit pe umărul meu, dar nu găsise încă loc pentru picioarele vârâte în nişte cizme cu pinteni cam de mărimea celor de.... aramă ai lui Mihai Viteazul, din Piaţa Universităţii, am aţipit şi eu....

M'am trezit întro amarnică sguduitură iar de sus, picura ceva lipicios şi alb... Se spărsese, în zguduitură, o tigvă cu lapte bătut!...

Interesându-mă ce s'a întâmplat, am aflat că mecanicul văzând că trenul are o mică întârziere, a crezut că pornind repede din loc ajunge la Galaţi... fără întârziere.

M'am trezit deabinelea...

Ce caut eu la Galaţi?

Să fac un reportaj!! Bun!

Dar cu cine?

Asta e întrebarea şi la fel ca şi Hamlet în teatru, mi-am proptit „dovleacul" în mâini!

Nu m'am gândit mult: tunelul dela Barboşi prin întunecimea lui m'a scuturat din toropeală.

Era şi timpul! Un geam lăsat deschis de un călător neglijent, canaliza fumul de cărbuni, şi mă asfixia.

Noroc că s'a terminat tunelul şi la orele 7 seara „personalul" mă „depunea" sănătos, pe peronul gării Galaţi!

LA ATELIERELE PRINCIPALE

Să fac reportagiul cu boxeurul amator Grigore Jelesneac, excelentul copil sportiv al oraşului, care într'un recent turneu în străinătate, a constituit o revelaţie, învingându-şi toţi adversarii.

Grigore Jelesneac!

Mi-l reamitesc încă de acum 4 ani când încă elev, la şcoala de ucenici C. F. R., boxa la Bucureşti în turneul echipei poloneze din Danzig.

Cu o şapcă verde — uniforma şcoalei — pusă cam pe o ureche, strengăreşte, acest boxeur timid şi modest, aproape că nu deschidea gura să spună ceva soigneurilor sau să facă vr'un gest să mulţumească publicului, după victorie.

Aşa l-am cunoscut!

La portarul atelierelor am aflat adresa lui, apoi într'o trăsură, am pornit spre strada Temişana, unde locueşte eroul rândurilor de mai jos.

Pe înserat în faţa unei grădiniţe cu trandafiri mulţi, birjarul a strunit caii.

Un hămăit răguşit de câine şi Jelesneac care uda grădina a întors capul!

D-ta eşti?

Eu!

Convorbirea s'a legat dela sine, căci Jelesneac bănuia cam... pentru ce venisem...

LA RENI, CÂND TUNUL BUBUIA SOLID...

„Grigore" s'a născut la Reni, în anul când războiul declanşase patimile şi toţi cei ce puteau să ţină o armă'n mână, erau chemaţi sub drapelul colosului rusesc.

Tatăl său, domnul Teofil — era de mult cu căciulă de cazac, şi călare pe cal în serviciul Ţarului, iar mama lui Grigore, coana Lizica îşi strângea odorul la piept, ferindu-l de vederea lumei, în care ea numai avea nici o încredere....

A crescut Grigore mare şi după câţiva ani s'a mutat la Galaţi, unde d. Teofil obţinuse o slujbă de controlor la societatea de tramvaie.

Aici la Galaţi şi-a petrecut Grigore copilăria care nu a diferit de a celorlalţi aproape cu nimic.

Poate numai că balta Brateşului sau apa tulbure a Dunării au influenţat ceva, şi a făcut ca tânărul nostru să aibă ceva diferit de ceilalţi; înnotul a fost pasiunea lui din tinereţe, iar orele de reverie le petrecea în fundul bărcii vreunui lipovan, atunci când dădea bir cu fugiţii dela şcoală...

Mai târziu, când frumoasele păsărele ale stufului de baltă nu l-a mai atras pe Grigore al lui nenea Teofil şi drăcosul a început să-şi dea cu „scuipat pe frează", ca să ţină cărarea dreaptă pentru placul fetelor, Grigore şi-a schimbat numele în Bobby — „englez de baltă".

BĂTAIA E... RUPTĂ DIN RAI!

Se vede că unul din partizanii proverbului citat în titlu, a fost şi d. Teofil Jelesneac, tatăl eroului nostru, de oarece nu rare erau ocaziile când „d. Bobby" era întors cu faţa în jos şi bătut „părinteşte" cu... frânghia udă!

De! d. Bobby, uitase de carte; aprindea câte un „Dorobanţ" cu carton şi făcea ochiade pe strada Domnească din Galaţi, fără să-şi dea seama că taică-su care în interesul serviciului călătorea toată ziua, cu tramvaiul, îl vedea hoinărind pe stradă, când el precis ştia că-şi trimesese băiatul la... şcoală.

Cu chiu cu vai! a făcut Bobby 4 clase primare, după care a fost dat la Şcoala ucenicilor C. F. R.

FOOTBALLIST LA S. S. DOCURI

Cariera sportivă, şi-a început-o ca footballist. Lung în picioare şi cu „allonge", el a fost imediat primit în echipa S. S. Docuri din Galaţi dar nu a făcut... pureci prea mulţi aci, deoarece la C. F. R. se înfiinţase gruparea „Gloria C. F. R." şi el a trecut ca titular în postul de portar.

A jucat mulţi ani football, dar după cum un fier ţinut prea mult într'un loc rugineşte, tot aşa şi footballistul Bobby nu mai dădea satisfacţie nici la antrenament, nici la matchuri. Echipa lui termina învinsă la scor dezastruos, din cauza nefericitelor „bişte" încasate de... adormitul portar!

BOXUL

Se vede că vocaţia lui sportivă era boxul, căci dacă într'o construcţie nu poţi pune betonul armat acolo unde trebuie să pui cărămidă şi viceversa, tot aşa şi Bobby, nu trebuia insistat să rămână footballist, când avea reale calităţi de „mardeiaş... încasator".

Debutul în box şi l-a făcut în contra boxeurului Gură Mare şi s'a terminat cu victoria lui Bobby.

De atunci el este un credincios pensionar al secţiei pugilistice a „Gloriei C. F. R." şi preşedintele asociaţiei este mândru de calităţile şi renumele lui.

Ca orice boxeur, are şi el amintirile lui duioase.

LA VIENA IN PRATER, CÂND A CĂLCAT... MORTUL!

Primul lui voiaj în streinătate a fost la Viena cu ocazia deplasării unei echipe naţionale.

A boxat la Engelman şi ai dracului judecători i-au.... furat decizia!

Totuşi din Viena... cafelelor cu lapte şi a şniţelor de culoare aurului, a păstrat amintiri nepieritoare...

S'a dus în Prater şi aci în parcul distracţiilor s'a suit într'un vagonet ca să viziteze peştera misterelor şi a groazei.

In viteza fantastică a căruciorului dus pe şine, a trecut pe lângă spânzuraţi, a dat de unii care se repezeau la el să-l tae cu topoarele, a intrat într'un cimitir unde din cosciuge se ridicau morţii şi se strâmbau la el, iar aproape de terminatul... distracţiei, vagonul lui a dat peste... un mort întins pe linie!

Căruciorul a trecut peste mort, s'a zguduit ca atunci când calci pe cineva şi la urmă a zis... mortul, „aoleo!".

Bobby a eşit alb ca „varul" de acolo şi n-a mai vrut să repete „distracţia".

Dar... cum întotdeauna contrastele se întâlnesc tot aşa şi lui Bobby i-a fost dat să întâlnească după „chestia" cu groaza, pe „ring" la Viena, o bolndă micuţă cu păr ca grâul necopt cu numele de Margareta.

Cu Margaretata a învăţat el să zică „ia" şi „nein".

Cu Margaretta a fost el de s'a tratat cu un cartof pe Mariahielfenstrasse!

Margareta l-a condus pe Bobby la Ostbahnhof, când bietul băiat a plâns şi a desenat pe o foaie din carnet cu creion Hardmuth Nr. 2 o inimă străpunsă de o săgeată şi cu doi M. şi B. mare (Margareta şi Bobby) pe părţile... umflate ale inimii!

GETTA DIN CONSTANŢA

Ursul a fost tras de urechi până i le-a rupt ca să-l ducă să guste mierea, apoi i-a rupt coada ca să-l tragă dela... linsul mierei, spune proverbul românesc....

Tot aşa şi cu Bobby! După Margareta, care drept să spunem, a fost uitată mai repede decât se aştepta săraca nemţoaică, Bobby s'a amurezat „lulea" de Getta din Constanţa, până când tot neica Teofil l-a potolit cu vre'o două... curele, date cam pe apucatelea... că dracul de Bobby o cam rupea din loc când îl vedea pe taică-său desfăcând catarama cingătoarei...

DRAGOSTEA DE PĂRINŢI...

Totuşi Grigore Jelesneac îşi iubeşte părinţii şi fraţii.

Pe mama lui o adoră, deşi coana Lizica s'a opus cu îndărătnicie ca fiul ei să se facă boxeur; dar tot coana Lizica a fost prima care a văzut pe Grigore, câştigând.

CEL MAI TARE LOVEŞTE... TATA!

Trebuie să ţinem seama de o declaraţie a boxeurului Jelesneac. L-am întrebat aşa... într'o doară, nu pentru reportajul de faţă:

— Care a fost cel mai greu match?

— N'a fost nici unul greu; nimeni nu m'a lovit prea tare; cele mai puternice lovituri, le-am primit dela... tata, care mă desnoda în bătae.

Jelesneac îşi adoră părinţii mai presus decât orice.

Deasemenea pe fraţii lui Costică şi Petrică.

In casa părintească a primit o educaţie aleasă, în frica celor sfinte şi dacă astăzi boxează cu mare succes nu o face decât de dragul sportului

VÂNĂTOARE DE DELFINI

O slăbiciune a lui este şi vânătoarea delfinilor. In fiecare vară se duce la Sulina unde are un prieten, Gagiolov, care este pescar.

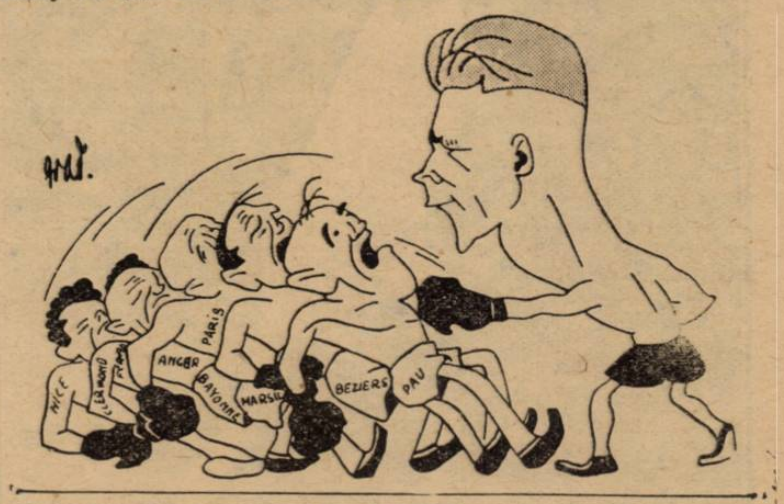

Cu acest prieten al lui în faptul dimineţei, pleacă pe mare şi înarmat cu o puşcă „Colt", urmăreşte jocul delfinilor în bătaia razelor roşiatice ale soarelui.

Seara se înapoiază la cherhanaua prietenului cu 2—3 „porci" de aceştia cu pielea neagră mătăsoasă şi cu zeci de kilograme de untură....

I. S.